

L'SPC, davant els reptes del segle XXI

El Sindicat de Periodistes celebra el IV Congrés els dies 10 i 11 de novembre

IVAN G. COSTA

Els Mitjans públics volen que el 2002 sigui l'any de la democratització dels mitjans públics

Els professionals dels mitjans públics audiovisuals del conjunt de l'Estat espanyol volen convertir l'any 2002 en el de la lluita per la democratització de la ràdiotelevisió pública, coincidint amb el 25è aniversari de les primeres eleccions democràtiques, el 15 de juny de 1977. Aquesta és una proposta que es va fer a la

jornada sobre "Mitjans Públics, l'hora del canvi", celebrada el 26 d'octubre passat al Col·legi de Periodistes de Catalunya, organitzada conjuntament entre el Col·legi, l'SPC i la Confederació de Sindicats de Periodistes. A les sessions hi van participar representants dels periodistes de Canal9, Canal Sur,

RTVE i de la Televisió Autònoma Gallega. Els assistents van reclamar canvis en el funcionaments dels ens públics de ràdio i televisió de manera que tregui dels governs de torn el control dels continguts informatius que s'emeten a través d'aquestes emissores.

Pàgina 3

El Sindicat de Periodistes de Catalunya (SPC) celebrarà els pròxims 10 i 11 de novembre el IV Congrés, a la Casa Golferichs de Barcelona, una cita que es presenta en un moment crucial de la professió. La situació en la qual el conjunt de la societat està immersa planteja un seguit de reptes davant els quals els periodistes no podem defugir les nostres responsabilitats. Per això, l'SPC ha plantejat un Congrés obert al conjunt de la professió per tal de posar totes aquestes qüestions sobre la taula.

El Sindicat acaba de superar els vuit anys d'existència i comença a estar en la seva maduresa. Més de 700 afiliats i una vuitantena de càrrecs sindicals escollits a les empreses de

Un Congrés obert al conjunt de la professió

Els debats que se celebraran en el marc del IV Congrés de l'SPC seran de caràcter obert al conjunt de la professió, amb una proposta de temari que creiem que avui en dia és la que més preocupa al conjunt dels periodistes.

comunicació és el balanç d'aquest temps d'existència. No volem quedar-nos aquí i hem de seguir creixent perquè encara són moltes les coses que convé solventar perquè conceptes com "Globalització", "Noves tecnologies" o "Polivalència" reclamen cada dia més la nostra atenció.

Del IV Congrés en sortirà una nova direcció. Les obligacions concretes en la recentment creada Confederació de Sindicats de Periodistes acceleren la renovació dels càrrecs al si del Sindicat. Per afrontar de la manera més exitosa possible tots aquests reptes és la raó per la qual demanem al conjunt de la nostra afiliació que els dies 10 i 11 de novembre vingui a la Casa Golferichs.

Pàgines 6-8

Joan Manuel Tresserras, conseller del CAC i professor de la Universitat Autònoma de Barcelona

"Ara tenim l'ocasió de fer la BBC"

F. R.

Joan Manuel Tresserras és conseller del Consell Assessor de Catalunya (CAC) i professor de la Facultat de Ciències de la Informació de la Universitat Autònoma de Barcelona.

— Acabada la moció de censura, la llei estancada al Parlament sobre la reforma de la Corporació, es desencallarà finalment?

— Només hi ha dues possibilitats, una és que CiU porti endavant a qualsevol preu la seva proposta i amb el PP aconsegueixi la majoria mínima. Però crec que això seria un greu error, no hi ha una situació que permeti aprovar una reforma de la Corporació sense un consens ampli. Això seria molt perjudicial per a la Corporació i la col·locaria en el centre del debat polític fins a les properes eleccions.

— No creu que hi hagi cap canvi d'aquí a la celebració de les noves eleccions autonòmiques?

— Jo crec que no. Tinc la convicció que si no es replanteja la feina de la comissió, ni ERC, ni IC-V ni els socialistes transigiran. Ens trobem davant de dos escenaris, aturar-ho i potser tornar-ho a començar o bé intentar una política de fets consumats.

Continúa a la pàgina 12

SUMARI

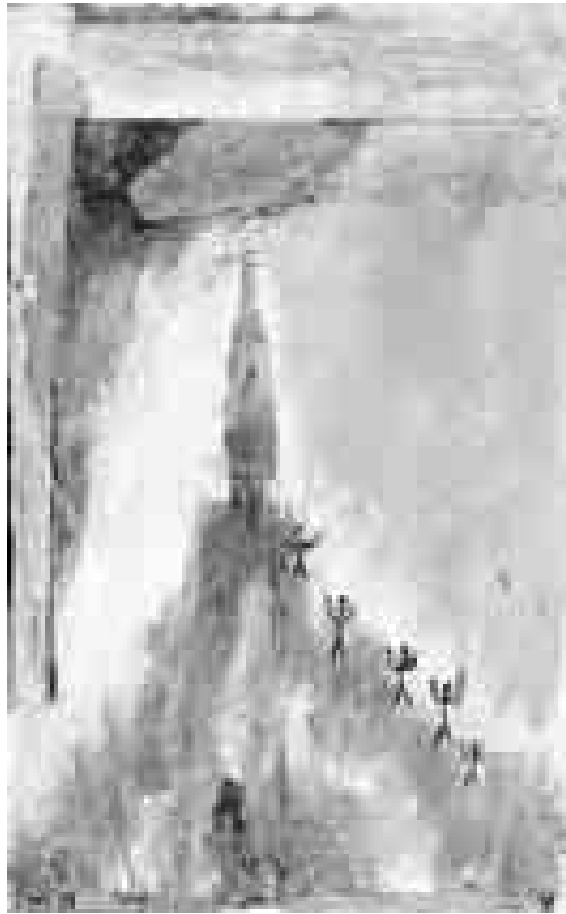
- 4 'El Periódico' reprova un subdirector i 'La Vanguardia' firma l'Estatut de Redacció
- 5 Els fets donen la raó a la crítica de l'SPC al Conveni de Premsa Diària
- 9 La Confederació de Sindicats de Periodistes avança a bon ritme
- 10 Onda Rambla tanca la programació del cap de setmana

EDITORIAL

Els periodistes, davant una cruïlla decisiva

El segle XXI s'ha estrenat amb un seguit d'esdeveniments que posen el conjunt del planeta en un dels moments més delicats de la seva història. No ens referim només als atemptats de l'11 de setembre a Nova York i Washington i a les seves posteriors repercussions. A ningú se li escapa la dinàmica encetada al voltant del procés de globalització mundial de l'economia i les protestes viscudes a ciutats com Seattle, Goteborg, Gènova i Barcelona. El paper dels mitjans de comunicació per traslladar de manera fiable aquests esdeveniments al conjunt de la societat és objecte de fortes crítiques des de diversos àmbits. Probablement alguns dels retrets estiguin justificats però el que més ha destacat fins ara és el silenci dels professionals de la informació sobre aquestes qüestions.

El Sindicat de Periodistes de Catalunya ha convertit aquesta qüestió en un dels seus eixos bàsics d'actuació. Abans de l'estiu i en el marc dels actes precongessuals, va organitzar un debat públic sobre aquesta qüestió amb la presència de persones tan qualificades en aquest àmbit com el sociòleg Manuel Castells. També ho serà en el Congrés que celebrarem els dies 10 i 11 de novembre a Barcelona. Que aquest tema ha calat fons en la sensibilitat del nostre col·lectiu ho demos-

ISABEL MUNTANÉ

tra el fet que el document de referència elaborat sobre "Globalització i Mitjans de Comunicació" és el que ha tingut la participació de més persones en la seva elaboració,

aportant propostes i punts de vista. Som periodistes i tots coneixem com funcionen les empreses per a les quals treballem. Sabem de les seves grandeses i de les seves misèries. Sabem que hi ha coses que escapen al nostre control, però d'aquestes n'hi ha sovint per deixadesa nostra. El moment que la societat en el seu conjunt està vivint ens obliga a eliminar la nostra abúlia i combatre amb les eines de què disposem la manipulació informativa que sobre els esdeveniments més transcendents s'està produint de manera diària i fins i tot barroera.

Els periodistes hem estat criticats pels moviments antiglobalització com a elements bàsics del sistema. Ho som? Per què? Ens hem deixat arrossegar per la situació? Els fets de l'11 de setembre han posat encara més de relleu les contradiccions que hi ha al si de l'exercici professional entre, per una banda els interessos de les empreses per a les quals treballem i els seus compromisos polítics i econòmics amb els poders establerts, i per l'altra la defensa del dret a la informació veraç per part de la ciutadania al qual tenim l'obligació de servir. De tot això volem parlar el 10 i 11 de novembre. Estem en una cruïlla decisiva que no afecta només el Sindicat -que també sinó a tots els que defensem una manera digna de ser periodista. T'hi esperem.

Més serveis i assegurança mèdica

Regal Insurance ofereix al Sindicat de Periodistes de Catalunya i a la Confederació de Sindicats de Periodistes uns avantatges exclusius:

◆ 10 % de descompte en la contractació de l'assegurança de l'automòbil i altres clàusules especials gratuïtes com són la de robatori d'equipatges amb una indemnització de fins a 75.000 pessetes i les primeres 100.000 pessetes d'accessoris sense pagar quotes addicionals

◆ 10 % de descompte en la contractació de l'Assegurança de la Llar

◆ 20 % promocional en cas que el client també hagi contractat una assegurança d'automòbil.

Es pot contractar amb Regal Insurance Club al telèfon 902 30

30 30 o través del web www.regal.es usant els codis corresponents, per Catalunya i les Illes Balears: CCPT; per La Rioja i Aragó: CZPT; i per Andalusia i Madrid: CNPT.

Tots els afiliats del Sindicat de Periodistes de Catalunya que contractin una pòlissa d'automòbil obtindran a més, tres entrades gratuïtes per a Universal Estudios Port Aventura. La promoció és vàlida per a pòlisses emeses des de l'1 de setembre fins al 31 de desembre.

Assistència mèdica

Adeslas, Seguros de Salud ofereix per a l'SPC una pòlissa completa amb assistència mèdica a tot l'Estat i assistència a l'estranger en els casos d'urgències.

Els preus de les pòlisses varien segons l'edat i el sexe i se situen entre les 5.056 pessetes per a menors de 4 anys fins a les prop d'11.000 per a majors de 60 anys. Per a més informació us podeu posar en contacte amb Mari-Nela Sánchez al telèfon 93 216 22 89.

All cor del Pallars Sobirà

Els afiliats i les seves famílies poden gaudir d'una sèrie d'avantatges en dos hotels de la mateixa cadena situats al Pallars Sobirà. Només cal presentar el carnet de l'SPC al dia en els establiments desitjats.

Els acords de col·laboració s'han establert amb l'Hotel Condes del Pallars, a l'avinguda Flora Cadena, 2 de Rialb i amb

l'hotel Esterri Park Hotel, al carrer Major 69 d'Esterri d'Aneu. Els dos establiments, de tres estrelles, ofereixen també una sèrie d'activitats complementàries de les qual també es podran beneficiar els afiliats.

Els serveis per l'hotel de Rialb es poden contractar al telèfon 973.620.350; o a través del fax 973.621.232; o per e-mail: booking@condesdelpallars.com. Els serveis per a l'establiment d'Esterri d'Aneu es poden contractar al telèfon 973.626.388; al fax 973.62.62.79 o a l'adreça electrònica booking@esterri-park.com

Cal que no oblideu que si els afiliats utilitzem els serveis, l'SPC podrà mantenir i millorar les ofertes.

AVÍS

L'SPC tindrà, com cada any, loteria de Nadal

El Sindicat de Periodistes de Catalunya tindrà ben aviat els talonaris de participacions de la loteria de Nadal per intentar, un any més, que l'atzar sigui propici als treballadors i treballadores de les empreses de comunicació. Des de la secretaria del Sindicat s'estant fent les gestions oportunes i esperem poder notificar-vos en els pròxims dies que ja disposem dels talonaris de rigor.

Butlleta d'afiliació

En / Na (nom i cognoms)
 NIF Situació laboral (actiu o atur)
 Empresa on treballa
 Categoria / càrrec
 Domicili de la feina Telèfon
 Domicili particular Telèfon
 DP Població e-mail
 S'inscriu en el Sindicat de Periodistes de Catalunya i accepta el càrrec al seu compte bancari de les quotes establertes

Quota mensual en funció dels ingressos nets mensuals:

- A. Aturats, quota: 500 pessetes.
 B. Fins a 100.000 pessetes, quota: 1.100 pessetes.
 C. Fins a 200.000 pessetes, quota: 1.600 pessetes.
 D. Fins a 300.000 pessetes, quota: 2.100 pessetes.
 E. Més de 300.000 pessetes, quota: 2.600 pessetes.

Podeu enviar la butlleta a: Sindicat de Periodistes de Catalunya.
 Rda. Universitat, 20, 3er. 1a. 08007 Barcelona

Butlleta d'afiliació

Banc/Caixa
 Agència número
 Adreça
 CP Població Provincia

Senyors:

Agrairé que atenguin, a partir d'ara, els rebuts que periòdicament seran presentats al cobrament pel Sindicat de Periodistes de Catalunya, amb càrrec al meu compte / llibreta n.º
 a nom de
 Atentament

Signat (nom i cognoms)

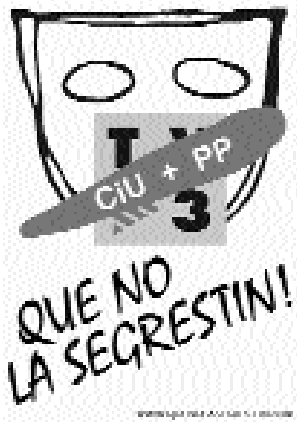
SPC

Sindicat de
Periodistes de
Catalunya

Malestar entre els fotògrafs de la demarcació de Tarragona

◆ El col·lectiu de fotògrafs de Tarragona està molest per l'abús de diverses empreses periodístiques en la utilització del seu material, especialment l'esportiu, que s'intercanvien sense tenir en compte els drets dels professionals. Una de les causes principals d'aquesta situació és el recent ascens del Gimnàstic de Tarragona a la

Segona Divisió A del futbol espanyol. Així, diaris de províncies espanyoles amb un equip en aquesta categoria s'intercanvien imatges dels partits sense demanar permís als autors de les fotografies. Aquest tipus de pràctiques són força habituals a la premsa esportiva, cosa que està provocant una creixent indignació en el col·lectiu.

Campanya de
defensa de TV3
"Que no
la segrestin!"

La secció sindical de l'SPC a TV3 ha iniciat la campanya social amb la que vol fer front a l'amenaça d'involució en la nova Llei de la CCRTV. CIU, amb el suport del PP, vol aprovar una llei que ignora els criteris del Consell de l'Audiovisual de Catalunya -CAC-, favorable al màxim consens en els òrgans de gestió de la Corporació, i especialment en la designació del director general. Contra l'actual situació de consens, arran del debat sobre l'audiovisual de fa quasi dos anys, CiU proposa una normativa pitjor que la llei de 1983, i vol que sigui el govern qui torni a nomenar el màxim responsable de la CCRTV, que el consell d'administració es pugui elegir al Parlament per majoria simple (i no per dos terços com fins ara), i també elimina el Consell Assessor, on mínimament hi havia una representació social i dels treballadors. La revista de la secció sindical *Veu en off*, un repartiment massiu d'adhesius amb el lema "CIU+PP: que no la segrestin!" (TV3) i l'obertura d'una pàgina web són les primeres iniciatives de la campanya, que d'entrada vol involucrar el conjunt de treballadors de TV3, i de la resta de la Corporació, i també a les organitzacions socials, moltes de les quals ja han donat suport a uns mitjans públics de comunicació plurals i al servei de tota la societat catalana.

FIL DIRECTE

Notícies

Número 8

Novembre 2001

El 2002, la democràcia als mitjans públics espanyols

Fil Directe

Els treballadors dels mitjans públics de l'Estat espanyol volen que, coincidint amb el 25è aniversari de les primeres eleccions després de la dictadura franquista, l'any 2002 sigui el de la democratització de les empreses públiques de comunicació.

Aquesta va ser una de les principals propostes plantejades a la Jornada anual de periodistes, convocada aquesta vegada pel Col·legi de Periodistes de Catalunya, l'SPC i la Confederació de Sindicats de Periodistes, que es va celebrar el 26 d'octubre passat. A la primera de les Meses, el periodista de la Televisió de Txèquia Jan Molacek, va explicar l'experiència de Praga que es va iniciar el mes de desembre de l'any passat. La mobilització dels professionals en contra d'una intervenció governamental en el funcionament de la televisió pública va aconseguir la solidaritat ciutadana. Diverses manifestacions cíviques, en alguna de les quals fins i tot hi va arribar a haver-hi 100.000 persones van aconseguir el miracle de forçar les autoritats a fer marxa enrera en el seu propòsit.

En una segona Mesa, de caràcter més acadèmic, va quedar clar que el model

IVAN G. COSTA

El periodista txec, Jan Molacek, un dels participants a la jornada

actual de gestió dels mitjans de comunicació públic ha quedat obsolet i que cal democratitzar el seu funcionament. En el tercer dels debats, es van posar sobre la taula diverses experiències concretes als mitjans públics de l'Estat espanyol. Així, per exemple, Julià Alvaro, periodista de Canal9, va definir la situació a l'ens com de "dantesca, impròpia d'una democràcia". Antonio Peiró, de RTVE, va recordar que "tenir un model no es suficient perquè aquest es compleixi". Paco Terron, de Canal Sur, va destacar el doble discurs del PP i el PSOE sobre com gestionar els mitjans públics en funció de si es tracta de la televisió autonòmica o de l'estatal.

Xosé Manuel Vega, de la RTV gallega i impulsor de la Iniciativa Legislativa Popular (ILP) per reformar la llei que regula l'ens públic, va explicar que el tractament informatiu donat en el mitjà sobre la malaltia de les vaques boges, totalment mediatitzat pels interessos del Govern gallec, va resultar ser un revulsiu entre els periodistes de la cadena.

En el debat posterior va sortir la proposta de convertir l'any 2002 en el de la democratització dels mitjans públics.

Assemblea anual de delegats de RTVE - Madrid, 26 i 27 d'octubre 2001

Segons la major part de les intervencions a l'assemblea dels líders sindicals de RTVE el propers mesos són definitius per al futur de RTVE. Al Govern se li acaba el temps. Tenen sobre la taula els estudis que va fer la SEPI el primer semestre de l'any i van donar al govern al juliol. El ministre d'Hisenda, Cristobal Montoro, vol prendre una decisió abans que arribi la presidència espanyola de la UE a gener del 2002. El deute de RTVE està, llavors, a prop del bilió de pessetes.

Montoro està estudiant la possibilitat de privatitzar la primera cadena. No diuen res d'acomiar treballadors, però tothom parla de d'uns 3.500 i el tancament dels centres territorials. La resposta de l'assemblea és la mobilització dels treballadors de RTVE i una manifestació a Madrid el 24 de novembre per obligar la direcció, ministre i SEPI a sentar-se a parlar del model de RTVE. Els assistents van coincidir que hauria de ser una RTVE pública, plural i subvencionada suficientment, que no te perquè ser més petita ni amb menys personal que ara.

Els representants de la Confederació de Sindicats de Periodistes-SPC es van manifestar d'acord amb les mobilitzacions i la manifestació i vam fer conèixer a l'assemblea la situació del Centre de TVE a Sant Cugat.

Els professionals, per uns mitjans públics democràtics i independents

El model de mitjans públics de comunicació vigent a Espanya, en comparació amb els dels països del nostre entorn, és el més endarrerit i el més conflictiu. La causa principal és l'excessiva politització i la utilització partidista per part dels governs de torn. La dependència dels màxims responsables d'aquests mitjans respecte dels governs i la consideració dels consells d'administració com un reflex estricte de la proporcionalitat parlamentària converteixen aquests mitjans en instruments de

propaganda. Els mitjans deixen de ser un servei públic, perquè debiliten el pluralisme social i, en el fons, els mateixos fonaments de la democràcia.

Així es desprèn del manifest elaborat per José Juan González Encinar, Catedràtic de Dret Constitucional de la Universidad de Alcalá de Henares i assumit pels assistents a la Jornada de Periodistes del 26 d'octubre al Col·legi de Periodistes

L'actual model distorsiona el procés de presa de deci-

Continúa a la pàgina següent

◆ **El Sindicat de Periodistes de Catalunya ha guanyat**, per majoria absoluta, les eleccions sindicals celebrades recentment a l'empresa del Grupo Z, Ediciones Reunidas. Aquesta societat té més de 50 treballadors i és la companyia on s'agrupen la majoria de publicacions no diàries del Grupo Z.

◆ **Després de més de sis mesos de negociacions intenses**, el Sindicat de Periodistes de Catalunya ha firmat el Conveni Col·lectiu de l'empresa Promicsa, editora del *Diari de Tarragona*. Entre els punts destacables d'aquest acord hi ha el manteniment de l'IPC real de Catalunya més un punt, la inclusió de la Clàusula de Consciència i la definició de les categories professionals per al conjunt de tots els treballadors de l'empresa. El conveni també contempla altres qüestions relatives a la jornada laboral i millores socials.

◆ **L'acord entre els treballadors i la nova empresa gestora de Barcelona Televisió** (BTV), Antena Local, ha permès consolidar de cara al futur la plantilla de l'emissora. L'Ajuntament de Barcelona va concedir la gestió de la televisió local de la ciutat a Antena Local, de la qual formen part el Grup Z (50%), Moebius (25%) i Manuel Huerga (25%). Moebius ja s'ocupava de la programació. El pacte, firmat el 18 de setembre passat, ha permès mantenir els 82 llocs de treball existents i consolidar en nòmina diversos conceptes salarials que abans no ho estaven, com les dues pagues extraordinàries. El Sindicat de Periodistes de Catalunya, que té majoria al comitè d'empresa, ha participat en les converses, conjuntament amb CCOO, l'altra força sindical present a BTV. L'empresa ha reconegut la legitimitat del comitè d'empresa.

Fil Directe Notícies

Edita: Sindicat de Periodistes de Catalunya
Ronda Universitat, 20, 3er, 1.a
08007 Barcelona
Tel: 934127763
Fax: 934121273
www.sindicat.org
spc@sindicat.org

'La Vanguardia' estrena el seu Estatut de Redacció

F.D.

L'acte de signatura de l'Estatut de Redacció de *La Vanguardia*, celebrat el 22 d'octubre passat, va culminar un llarg procés de negociacions que finalment s'ha pogut dur a bon port. L'editor del rotatiu, Javier de Godó, i el director, José Antich, amb els membres del Consell de Redacció van firmar l'acord.

El text adoptat és força similar al que ja és vigent en altres diaris, especialment *El País* i *El Periódico*. El tema més espinos de resoldre ha estat tot el que afecta els drets d'autoria, un concepte cada cop més present en la mentalitat dels professionals de la informació i que quan, temps enrera, es van firmar altres estatuts era una qüestió sobre la qual hi havia molta menys sensibilitat. L'aparició dels mitjans digitals i el procés de creació de grups multimèdia ha accelerat la presa de consciència sobre aquest dret primordial sobre el treball dels periodistes.

Les negociacions per a l'acord han estat llargues, uns deu anys ja que el 1991 es van celebrar les primers converses, quan el director del diari era Joan Tapia. Fa tres anys, per desencallar la qüestió, els periodistes de *La Vanguardia* van escollir un Comitè de Redacció, compost per sis persones, amb l'únic encàrrec de negociar amb la direcció del rotatiu un estatut de redacció. Quan ja hi havia un text pràcticament acordat, el relleu a la direcció del diari entre Joan Tapia i Pepe Antich va obligar a començar gairebé de nou.

Finalment, però, *La Vanguardia* ja té Estatut de Redacció. El 13 de novembre se celebraran eleccions per escollir el nou Comitè Professional.

CREDIT

Signatura de l'Estatut de Redacció de *La Vanguardia* entre l'empresa i els periodistes

Els periodistes de 'El Periódico' diuen no al nou director adjunt

A mitjans de setembre la redacció de *El Periódico* va fer ús, per primera vegada, d'un dels drets establerts al seu Estatut de la Redacció, que, des del 1993, regula les relacions professionals dels periodistes entre ells i amb la direcció del diari i l'empresa editora. Tant els redactors com l'*staff* van poder donar la seva opinió sobre el nomenament d'un nou director adjunt abans que el director, Antonio Franco, el fes públic.

El resultat de la consulta va ser clar: un 76% dels redactors que van exercir el dret a expressar el seu parer sobre el fitxatge d'Albert Montagut, fins aleshores responsable de la edició d'*El Mundo de Catalunya*, van manifestar la seva disconformitat amb el nomenament. Un 10% va donar suport a la decisió de contractar-lo i un altre 14% de les respostes van ser en blanc o no es van decantar per cap de les dues opcions primeres.

A l'hora de fer la consulta, Antonio Franco i el Comitè Professional van pactar una fórmula fins ara desconeguda a les escassíssimes redaccions on es gaudeix del dret a pronunciar-se sobre l'i-

doneïtat dels nous comandaments: els periodistes podrien fer constar els arguments pels quals celebraven o rebutjaven l'arribada del càrrec directiu. Entre els que van opinar que la decisió de cridar Montagut -que ja havia estat al diari, primer com a redactor i després com a redactor en cap- era desencertada, hi va haver periodistes que van fer constar que era "incapaç de fomentar el treball en equip?". Entre les objeccions també es va fer constar que el seu perfil ideològic "no s'adiu amb la línia editorial del diari", una creença que venia reforçada pel seu pas pel diari dirigit per Pedro J. Ramírez.

Després de conèixer els resultats de la consulta, el director del rotatiu va rebatre algunes de les consideracions formulades i va afegir que traslladaria al nou càrrec, que al mes d'octubre passat es va incorporar al diari, l'opinió de l'opinió expressada per la redacció. La normalitat amb què es va desenvolupar tot el procés i el gran interès que van mostrar els periodistes d'*El Periódico* fa pensar que, a partir d'ara, aquest tipus de consultes es poden convertir en una pràctica habitual al rotatiu barceloní.

Ve de la pàgina anterior

sions en la selecció de la informació, introdueix tensió a les redaccions i subverteix absolutament els mecanismes de promoció professional. L'elecció de càrrecs informatius no la marca la validesa professional sinó l'afinitat política o la seva disponibilitat pràctica en relació al partit (o partits) del Govern. El periodista d'un mitjà públic ha d'elegir entre renunciar a la seva promoció o acceptar un "decantament" polític que li asseguri la "confiança" dels seus superiors, nomenats no ho oblidem, d'acord amb els criteris marcats des de la direcció general, captiva al seu torn, del previ nomenament governamental.

Així no hi ha qui treballi amb criteris professionals i així no se serveix a la ciutadania. La nostra no és una queixa gremial, sinó una crítica a un atemptat

contra el dret constitucional a la informació, base de tota societat democràtica.

Perquè el servilisme de tots els mitjans públics (estats, autonòmics i locals, siguin ràdios, televisions, agències o pàgines web) és un problema de tota la societat. En comptes de primar un servei públic que garanteixi el pluralisme, la veracitat i el rigor en la informació, i no el supediti a criteris d'audiència.

Per això, nosaltres, **professionals de mitjans públics de tot l'Estat espanyol, exigim la reforma urgent del marc jurídic del sector públic de la comunicació**, que l'equipari al dels països del nostre entorn, i que garanteixi la independència d'aquests mitjans en base a aquests criteris:

- ◆ **Creació d'Autoritats Audio-visuals independents,**

d'àmbit estatal, autonòmic i local, formades per experts. Prioritzar la capacitat d'aquestes autoritats per sobre de les quotes polítiques i nomenades per consens pels parlaments o corporacions locals, per majoria qualificada i per períodes superiors als quatre anys.

- ◆ **Consells d'administració elegits pels parlaments** o corporacions, amb els mateixos criteris, més els de capacitat de gestió, que evitin que es transformin en comissions de control.

- ◆ **Directors generals dels ens o corporacions** nomenats per les corresponents autoritats audiovisuals, pels Consells d'Administració o pels parlaments o corporacions, amb els mateixos criteris.

- ◆ **Consells assessors amb participació professional i social**, per enriquir la legiti-

tat parlamentària, directa o indirecta.

- ◆ **Estatuts de Redacció i Comitès professionals**, que garanteixin la defensa i la dignitat professional dels informadors i permetin expressar la seva opinió en els nomenaments i destitucions de càrrecs i sobre la línia informativa.

Tots aquests requisits que legitimen els mitjans públics exigeixen també un **finançament públic**, que es pot complementar en menor mesura amb publicitat, que es concreti en un Contracte-Programa que fixi a anys vista els objectius de servei públic. I, per descomptat, una **contractació estable** dels professionals, amb **condicions laborals i salarials dignes**, que permetin als informadors assumir plenament les seves obligacions professionals i les seves responsabilitats deontològiques.

El Conveni de Premsa Diària, una llufa a ple estiu

El text pactat per CCOO i UGT amb la patronal és posat de referència en les negociacions a les empreses

F.D.

Es temps està donant la raó a l'SPC en la nostra crítica al Conveni de Premsa Diària i Agències firmat a ple estiu per CCOO, UGT i la patronal del sector. En un dels complements d'aquesta pàgina podeu llegir el comunicat que vam fer de resposta a l'acord on s'expressen amb claredat i contundència els nostres plantejaments que tant han ofès els dos sindicats generalistes.

En un principi se'ns deia que aquest acord gairebé no afectava Catalunya perquè tots els diaris tenen conveni. La realitat confirma, fil per randa, els nostres temors. En les actuals negociacions dels convenis, una referència que treu la patronal quan li interessa és aquest acord signat per CCOO i UGT i, fins i tot, en ocasions no es talla de dir que es podria deixar el conveni propi i passar al de Premsa Diària amb "armes i bagatges". Això implicaria rebaixar d'entrada les expectatives de negociació perquè el text en qüestió està per sota dels que regulen ara les relacions laborals a les empreses de premsa de Catalunya i d'una bona part de l'Estat espanyol.

Aquesta actitud no és nova. Ja en ocasió del conveni de premsa no diària es va produir una situació similar. CCOO i UGT també van deixar fora de cobertura laboral el col·lectiu de col·laboradors que, en el sector de revistes encara és més notori que als diaris. En aquella ocasió se'ns va garantir que no es tornaria a repetir el mateix. Però no ha estat així. S'ha renegociat aquest conveni i s'ha fet el de Premsa Diària prescindint d'aquests compromisos.

L'SPC té voluntat de seguir treballant amb totes les forces sindicals presents al sector però reclamem que es respecti la nostra presència el sector on som l'organització majoritària a la pràctica totalitat de les redaccions de tots els mitjans de comunicació de Catalunya.

Les dependències de la redacció d'un dels diaris de Barcelona

Un acord que castiga els treballadors de premsa

Es sindicats confederals CCOO i UGT van firmar el 31 de juliol, després d'un any i mig de negociacions, el primer conveni de Premsa Diària des que es va constituir l'associació patronal AEDE. La primera valoració del Sindicat de Periodistes de Catalunya (SPC) és que es tracta del pitjor conveni possible per al sector i no només per als periodistes, per als quals és nefast sense cap mena de dubte.

La primera valoració del Sindicat de Periodistes de Catalunya (SPC) és que es tracta del pitjor conveni possible per al sector i no només per als periodistes, per als quals és nefast sense cap mena de dubte. La firma del conveni ja és de per si prou reveladora. Després de tants mesos de negociació, no s'ha trobat un moment per refrendar el preacord en assemblees dels treballadors de premsa, ni per exposar l'acord, abans de la signatura, al Fòrum d'Organitzacions de Periodistes (FOP) i es firma a ple estiu quan la professió està en el seu moment de màxima dispersió (amb agost i traïdoria, que diria Júlia

Otero). Les presses d'última hora suposem que les va posar la patronal. Veient els continguts del que s'ha pactat, no ens sorprèn el mètode.

I. Deixa fora les agències informatives, fins ara sempre lligades a la sort de la premsa, inaugurant així un nou i fraccionat buit de cobertura sectorial.

II. L'àmbit d'aplicació, deixa fora de forma explícita i detallada a tots els corresponsals i col·laboradors a la peça, batalla fonamental per a la regulació de la professió.

III. Estableix períodes de prova superiors als establerts a l'Estatut dels Treballadors.

IV. Permet contractes de formació, a més dels de pràctiques, que equiparen, en un màxim de dos anys, fent periodista a tot empleat a partir dels 16 anys. (No serem nosaltres precisament elitistes com per a no acceptar accessos a la professió més oberts que la simple titulació, però si serem seriosos en les exigències de la professió d'informar).

V. En la definició de tasques, inclou tot tipus de polivalències, fins i tot en tècniques audiovisuals (atenció, que estem par-

lant d'un conveni de premsa), no reflectides després en la classificació de grups professionals. Es pensa aquí en la premsa digital? Per què obliden, doncs, les categories que li corresponen a l'àrea redaccional i només es contempla un tècnic audiovisual equivalent a un auxiliar de redacció i en el grup professional de producció?

VI. Quantifica la jornada en el còmput anual, perdent tot referent diari o setmanal per fer un seguiment horari mínimament regulador.

VII. Confon la lliure disposició en un plus per prolongar la jornada sense referències a les hores pactades.

VIII. Dilueix, a l'arbitri empresarial, el compliment de les lliurances de manera que els anomenats "xupetins" poden condicionar-se a criteris de producció o, fins i tot, afegir-se als festius per vacances.

IX. Obliga a respectar només un diumenge al mes de lliurança.

X. Oblida tota referència professional i deontològica, deixant la possible negociació d'Estatuts de Redacció, a la voluntat negociadora de cada empresa. Per fer més gran l'o-

blit, ignora fins i tot l'existència de la Llei de la Clàusula de Consciència i de la Llei de la Propietat Intel·lectual.

XI. Ignora tota referència a la regulació de pràctiques estudiantils a les empreses perquè no es converteixin, tal com passa ara, en ocupació de llocs de treball encoberts.

XII. Com a guinda del pastís, i per veure que els redactors del conveni fins i tot tenen sentit de l'humor, introdueixen uns "complements de major qualitat i/o quantitat de treball", que tan li fa, que seran retribuïts (sic) "en la forma en la qual ja s'estiguin abonant en les empreses". És a dir, que si no s'abonen, es seguirà sense abonar-se, però a l'inrevés, per a no enganyar-se.

Aquests punts només són uns pocs exemples del disbarat. Coneixent, com coneixem, el punt de partida de les plataformes de les dues parts de la negociació, el resultat és poc més o menys la que va el·laborar de l'AEDE, amb maquillatges de menor quantia per la part laboral.

El contrasentit principal de tot això és que mentre es firma aquest conveni es defén a través del FOP la regulació per llei d'un Estatut del Periodista Professional i la regulació també per llei de la relació laboral dels periodistes, especialment la dels periodistes a la peça, que està sent presentat actualment als grups parlamentaris per a la seva consideració.

Per molt que dolgui, tot això no ens ha de sorprendre. L'altre únic conveni sectorial existent, el de Premsa no Diària, també firmat per CCOO i UGT, pateix dels mateixos mals.

La conseqüència immediata d'aquest acord, per més que no afectarà pràcticament a ningú, representarà sens dubte una referència a la baixa.

Per tot això volem puntualitzar que, d'haver estat a la mesa de negociació, fet que va impedir la incompetència de l'Administració per certificar la real representativitat de cadascú, amb l'aquiescència de la patronal i els sindicats confederals majoritaris, l'SPC no hagués firmat aquest conveni degradant per als professionals de la informació i per la resta dels treballadors de premsa. Igualment ens reservem el dret d'impugnar-lo davant les autoritats laborals, al mateix temps que anunciem que divulgarem un estudi detallat d'anàlisi crític del seu contingut com a eina útil per a la negociació dels convenis d'empresa, marc que pel moment seguirà sent l'únic possible per a la defensa dels nostres interessos.

Comunicat íntegre emès per l'SPC el 4 d'agost de 2001

El FOP prepara la Convenció de Tarragona

F.D.

Les organitzacions que formen part del Fòrum d'Organitzacions de Periodistes (FOP) han reprès les tasques d'organització de la III Convenció de Periodistes de l'Estat espanyol, que se celebrarà a Tarragona el mes de maig de l'any vinent.

Malgrat les tensions provocades per la signatura del Conveni de Premsa Diària, les entitats del FOP mantenen la seva línia de treball conjunta per afrontar els diferents reptes que té plantejats la professió i que en aquest moment es tradueixen en la tramitació de l'Estatut del Periodista

Professional i la Llei de Regulació del Periodista a la peça.

Aquests dos textos, d'acord amb les resolucions de la II Convenció celebrada a Valladolid l'abril de l'any passat, han començat a ser presentats a les forces polítiques parlamentàries per aconseguir el suport perquè es converteixin en llei. Qui vulgui consultar el text de l'esborrany pot obrir la pàgina web de l'SPC (www.sindicat.org).

Fins ara portaveus del FOP han mantingut entrevistes amb els representants d'Izquierda Unida, PP i PSOE i està previst

reunir-se, en les pròximes setmanes amb la resta de formacions parlamentàries. Les reaccions han estat inicialment matisadament receptives.

Les organitzacions del FOP a Catalunya (SPC, Col·legi de Periodistes, CCOO i UGT) estan definint l'estratègia per aconseguir que el Parlament de Catalunya es pronunciï sobre aquests textos. Hi ha dues opcions, una que sigui la mateixa Generalitat que legisli sobre aquestes qüestions i una altra que sigui el Parlament de Catalunya qui aprovi un projecte de Llei per presentar-lo a les Corts espanyoles.

IV Congrés, la maduresa de l'SPC

"Globalització", "Polivalència", "Precarietat", i "Noves tecnologies" són alguns dels nous conceptes que condicionen l'exercici del periodisme al segle XXI

Els dies 10 i 11 de novembre, el Sindicat de Periodistes de Catalunya celebra el IV Congrés, a Barcelona, a la Casa Golferichs. Aquest esdeveniment suposa la maduresa d'un sindicat ja consolidat que té més de 700 persones afiliades i que compta amb representació a la majoria de comitès dels mitjans de comunicació catalans

F. D.

A totes les organitzacions, aquests esdeveniments són moments essencials per repassar la feina feta i definir les estratègies i actuacions de futur. La feina feta la teniu en el resum del Balanç de Gestió que publiquen en aquestes mateixes pàgines i que en la seva totalitat serà presentat al Congrés. Les estratègies de futur que volem discutir durant els dos dies de congrés també us les presentem a grans trets.

Els debats previstos al Congrés giraran entorn dels conceptes més o menys nous, segons el cas, que condicionen l'exercici professional dels periodistes a l'inici del segle XXI. Conceptes com són la globalització, la polivalència o les noves tecnologies. Tres paraules que cada dia són presents a totes les redaccions, des de les grans a les més petites, fins i tot aquelles de caràcter individual. És dolenta la polivalència? O el que la fa dolenta és la manera d'aplicar-la de les empreses? Ens hem de resistir a la globalització? Com han de funcionar les xarxes de distribució de la informació a partir d'ara? Internet i les noves tecnologies de la informació ofereixen noves eines de treball que no sempre som capaços d'utilitzar adequadament, és a dir, al servei de la societat i del seu dret a rebre una informació veraç i plural.

Els documents congressuals, a la web

A la pàgina web del Sindicat (www.sindicat.org) hi trobareu íntegres tots els documents del Congrés així com d'altres referents al conjunt de l'activitat que desenvolupem. Si presenteu propostes amb prou temps, també podrem penjar-les per tal que la gent les pugui conèixer. Sobre el Congrés trobareu a la web el Programa oficial, el Balanç de gestió, la Proposta d'Estatut del Periodista Professional i de la Llei de Regulació Laboral del Periodista a la peça. També hi ha a la vostra disposició els documents de base per a les meses de Negociació col·lectiva i polivalència, Globalització i Mitjans de Comunicació i Mitjans Públics.

Al mateix temps, l'ús que les empreses fan dels nous instruments tecnològics fomenta l'aparició de grans bosses de precarietat laboral que sempre s'acaben convertint en precarietat professional. La lluita per la dignificació de les condicions en què els periodistes i les periodistes fem la nostra feina és un dels nostres eixos bàsics d'actuació des de la creació de l'SPC, ara fa més de vuit anys. En aquest temps hem intervingut amb una multitud de conflictes a causa de la gasiveria de les empreses, que basen la seva estratègia econòmica en el foment de mitjans que surtin barats sense pretendre oferir productes informatius de qualitat.

Una nova etapa

L'SPC obrirà en aquest IV Congrés una nova etapa. No és una frase tòpica. D'entrada hi haurà l'obligat relleu estatutari de la persona que fins ara ha encapçalat el Sindicat, l'Enric

Bastardes. No serà l'únic. Però enguany hi ha també una situació diferent respecte a congressos anteriors. El mes de maig passat es va constituir a Madrid la Confederació de Sindicats de Periodistes (CSP), va ser la culminació d'un dels objectius estratègics fonamentals de l'SPC. Alguns companys del Sindicat s'hauran de dedicar a partir d'ara a treballar en l'àmbit estatal i, per tant, tot plegat ens aboca a una nova Junta Executiva de l'SPC en què hi haurà força cares noves.

Per això també s'ha dissenyat un Congrés participatiu, obert al conjunt de la professió, amb uns debats que creiem que avui són els que interessaran a la majoria de periodistes. És evident que hi haurà sessions internes, reglamentàries en qualsevol organització com la nostra, però per a les discussions per definir l'actuació del Sindicat en els propers quatre anys hem convocat tothom que vulgui ser-hi.

Mitjans públics

En el programa del Congrés no hi ha una referència explícita a la situació dels mitjans públics, que també ha estat un dels eixos de la nostra actuació en aquest període. No s'ha fet perquè molt pocs dies abans s'haurà celebrat, conjuntament amb el Col·legi de Periodistes, una jornada dedicada a aquesta qüestió. El que sí que es farà és incloure les resolucions d'aquesta trobada en el conjunt de les que s'adoptin durant el Congrés com si s'hagués tractat d'una de les meses de debat.

Finalment, des de les pàgines del *Fil Directe* voldríem informar a totes les persones interessades a presentar resolucions al Congrés que han de fer-ho abans de l'inici de les sessions. La Mesa que dirigirà els debats tancarà l'admissió de documents tot just ser elegida per tal que tots els assistents puguin disposar d'una còpia amb prou temps per analitzar les propostes.

Enric Bastardes, fi d'una etapa a l'SPC

La història del Sindicat de Periodistes de Catalunya no es podrà explicar mai sense una referència a la figura d'Enric Bastardes, que n'ha estat el president des de la seva fundació, el juny de 1993, fins el IV Congrés.

El naixement de l'SPC es va forjar al Congrés de Periodistes Catalans de l'any 1992, que va aprovar l'impuls d'un procés en aquesta direcció. Bastardes, que aleshores era membre de la Junta del Col·legi de Periodistes de Catalunya encarregat dels afers laborals, va començar a activar un seguit de complicitats i adhesions que va culminar pocs mesos més tard.

Durant aquesta etapa, l'SPC s'ha consolidat, en part gràcies al seu tarannà i el seu ascendent entre els membres del Sindicat. Les resolucions de la Junta Executiva han estat pràcticament totes per consens perquè sempre s'han buscat els elements d'acord per tirar-ho endavant.

Ara, per doble mandat estatutari, l'Enric deixarà de ser president de l'SPC. Els estatuts del Sindicat posen una limitació de permanència en els càrrecs, i les normes de reglament adoptades per la recentment creada Confederació de Sindicats de Periodistes declaren incompatible el fet de tenir la màxima jerarquia a la CSP amb ocupar un càrrec idèntic en alguna de les organitzacions que en formen part.

El IV Congrés nomenarà la persona que a partir d'ara encapçalara una nova direcció de l'SPC. L'objectiu global seguirà sent el mateix: la defensa laboral i professional dels periodistes. Les resolucions congressuals marcaran les fites a curt i mitjà termini, que l'SPC espera anar aconseguint amb el suport del conjunt dels professionals.

Els debats

Mesa 2

L'Estatut del Periodista Professional i la Regulació del Periodista a la peça

En aquesta Mesa es presentaran els textos elaborats pel FOP per aconseguir la regulació de la tasca del periodista professional. Es tracta de dues propostes que volem convertir en iniciatives legislatives. La primera d'elles perseguirà treure de la selva en què s'ha convertit en la societat actual la feina d'informar i la segona per donar cobertura legal a un dels col·lectius més nombrosos de la professió, com és el dels col·laboradors.

Mesa 3

Negociació col·lectiva i precarietat

En aquesta Mesa es pretén abordar com es poden afrontar des de la negociació col·lectiva els diferents problemes laborals dels periodistes. La polivalència s'ha convertit en una paraula màgica en la que alguns amaguen en la competència professional la simple explotació laboral dels periodistes. Les noves tecnologies donen noves capacitats professionals però no són una porta oberta a la disbaixa que alguns empresaris irresponsables pretenen implantar.

Mesa 4

La globalització i els mitjans de comunicació

Aquest és un debat que cada dia que passa és més urgent de posar sobre la taula. Els fets de Praga, Seattle o Barcelona semblen ja una simple anècdota davant els aconeixements succeïts arran de l'11 de setembre. Els periodistes hem de parlar "largo y tendido" sobre aquesta qüestió perquè, molt segurament, ens hi juguem el futur de la professió.

Mesa 5

Les noves eines del periodisme i la precarietat

Les noves tecnologies són unes eines que permeten millorar la nostra feina. Sovint, però, són una arma de doble tall perquè moltes empreses les fan servir per precaritzar els llocs de treball i, per tant, les possibilitats de dignificar professionalment la nostra tasca. El repte que tenim, doncs, és que les noves tecnologies serveixin per millorar les condicions amb què desenvolupem la nostra feina i no per empitjorar-les.

EDUARD FARINYES

L'SPC va celebrar el III Congrés al Pati Llimona de Barcelona ara fa quatre anys

Programa del IV Congrés del Sindicat de Periodistes de Catalunya (SPC)

Barcelona, Casa Golferichs	10 i 11 de novembre de 2001
Dissabte, 10	
9.30 h. Acreditacions	17.45 h. Constitució Mesa Electoral.
10.00 h. Obertura del Congrés. Constitució de la Mesa. Aprovació del Reglament del Congrés. Recollida per part de la Mesa de comunicacions, propostes i/o esmenes als Estatuts.	Mesa 5. Les noves eines del periodisme i la precarietat laboral i professional
10.30 h. Mesa 1. Presentació de l'informe de gestió de la Junta Executiva de l'SPC. Debat i aprovació, si s'escau, de l'informe.	19.30 h. Tancament de la jornada
11.30 h. Mesa 2. Presentació dels projectes de la "Llei de l'Estatut del Periodista Professional" i de la "Llei de Regulació laboral del periodista a la peça".	Diumenge, 11
12.30 h. Pausa-café	10.30 h. Proclamació de les candidatures a la Junta Executiva, Consell Directiu i Comissió de Garanties. Presentació de les conclusions de les Meses. S'hi afegiran les conclusions de la jornada sobre Mitjans Públics, celebrada el 26 d'octubre de 2001. Discussió i aprovació, si s'escau, de les mocions i propostes de resolució presentades a la Mesa.
12.45 h. Mesa 3. Els periodistes davant la negociació col·lectiva. La polivalència en la feina de l'informador.	13.00 h. Tancament Mesa Electoral i escrutini Intervenció organitzacions convidades.
14.15 h. Pausa-dinar	14.00 h. Proclamació de la nova Junta Executiva de l'SPC. Proclamació de les candidatures al Consell Directiu. Votació i escrutini
16.00 h. Mesa 4. La globalització i els mitjans de comunicació	14.30 h. Acte de cloenda
17.30 h. Pausa-café.	Nota: Totes les sessions són en plenari

La postura personal davant la globalització és un dels reptes a resoldre pels periodistes

La força sindical hegemònica a les redaccions

Vuit anys després de la seva fundació, l'SPC té prop de 700 persones afiliades i més de 80 han estat escollides representants sindicals de diferents empreses periodístiques en candidatures del Sindical. Són unes xifres de representativitat i afiliació que cal considerar importants. No és el resultat d'una fórmula màgica sinó l'aplicació d'un model que funciona a tot Europa. Però com que no es tracta de fer una història del Sindicat sinó de resumir la gestió feta durant el mandat de la Junta Executiva sortint, ens referirem a les actuacions desenvolupades en el quadrienni 1997-2001.

Les principals actuacions han estat en el terreny de la negociació col·lectiva, en la lluita per la democratització dels mitjans públics, en la intervenció en conflictes laborals a diferents empreses, en propostes de regulació d'aspectes tan fonamentals en la nostra professió com són les pràctiques dels estudiants o la figura del col·laborador periodístic i d'altres iniciatives no menys importants. Us detallem a continuació els elements que considerem més representatius de la gestió sindical d'aquests últims anys:

1. Negociació col·lectiva

Hem participat en la renegociació de convenis de premsa, tant conjuntament amb altres forces sindicals com en solitari. En aquests moments a Catalunya no hi ha cap diari sense conveni. No es pot dir el mateix d'altres empreses de premsa no diària o de PIMES del sector audiovisual. En casos on no ha estat possible resoldre conflictes a partir de la negociació, hem acudit a la confrontació. Durant l'any 2000 es van aconseguir donar d'alta en plantilla més de 50 treballadors, esforç que ha estat possible bàsicament gràcies al col·lectiu de fotògrafs.

2. Pràctiques dels estudiants

Després d'un any de negociació, amb la mediació del departament de Treball, s'ha elaborat un document aprovat unànimement per sindicats, comitès d'empresa i Col·legi de Periodistes però que les universitats i les empreses no han volgut signar.

3. Democratització dels mitjans públics

El Sindicat treballat de forma permanent per la democratització dels mitjans públics. En els darrers quatre anys les nostres propostes han trobat un ressò que per primera vegada ha superat els àmbits professionals i acadèmics. La "Declaració de Barcelona: Compromís amb el dret a la informació de la ciutadania" n'és un bon exemple com a primer compromís públic del moviment cívic català. La denúncia constant de les manipulacions i pressions en els mitjans públics han accelerat avanços importants en aquest terreny. La doctrina "emesa" per les organitzacions professionals, entre elles l'SPC, ha començat a qualificar en estaments polítics i socials.

4. El periodista a la peça

Si hi ha un col·lectiu que en el sector de la comunicació està creixent dia a dia és el del mal anomenat col·laborador perquè normalment només és un periodista sense contracte. La lluita de l'SPC per regularitzar aquesta figura, d'altra banda indispensable, s'ha concretat en la "Proposta de Regularització

del Periodista a la peça", aprovada per la II Convenció de Periodistes i que ja s'ha començat a presentar als grups parlamentaris.

5. Serveis, formació, dona

Més enllà dels terrenys reivindicatius, l'SPC ha mantingut i ampliat un extens dispositiu de serveis per als seus afiliats que estan recollits tant a la web com en el fulletó editat pel Sindicat. També s'ha posat a disposició dels afiliats i, en aquest cas també al conjunt de la professió, l'oferta de cursos dels plans de formació desenvolupats pel Sindicat d'acord amb les ajudes de FORCEM i del Fons Social Europeu. Pel que fa a la secretaria de la Dona, el balanç és desigual. Inicialment es va tenir el dubte sobre una intervenció autònoma en aquest àmbit al marge de l'activitat general del Sindicat. En els darrers temps, s'ha anat perfilant una pràctica específica.

6. Relacions externes i procés confederal

Aquest any ha vist la llum la Confederació de Sindicats de Periodistes, un dels reptes estratègics fonamentals del Sindicat des del seu naixement. La tasca conjunta amb els altres sindicats que en formen part, amb els quals hem col·laborat des dels seus inicis, va fructificar el mes de maig passat. Aquesta activitat també ens ha permès enfortir els llaços amb d'altres formacions similars a la resta d'Europa, especialment amb els companys portuguesos i francesos o amb d'altres més allunyats geogràficament com els encontres amb sindicats iberoamericans o de Nordàfrica.

7. Acció unitària al FOP

A través del Fòrum d'Organitzacions de Periodistes (FOP) hem vehiculat la relació amb les associacions sindicals i professionals de periodistes. Això no treu que la professió sigui feble orgànicament parlant. La necessitat de sumar potencialitats i arrossegar el màxim de professionals darrere de les nostres propostes ens donen força per superar tensions puntuals derivades de les dificultats en l'entesa en el moment de la negociació col·lectiva. Una de les propostes més clares que ha sortit des d'aquest àmbit és, d'acord amb el mandat de la Convenció de Valladolid, l'Estatut del Periodista Professional que ja ha estat començat a presentar a les forces parlamentàries.

8. Mancances i nous reptes

Per amagar qualsevol impressió d'autostifació, cal deixar clar que encara són molts els fronts oberts com ara el de caràcter organitzatiu intern ja que cal reforçar l'estructura del Sindicat. Les deficiències en aquest terreny i en contra del criteri fundacional del Sindicat, de professionalitzar un membre de l'Executiva per poder respondre a les necessitats del dia a dia. Però aquesta figura ha estat clau en l'obtenció de resultats. Tampoc ens podem conformar amb el nombre actual d'afiliació i cal impulsar actuacions per reforçar l'estructura interna. Entre els nous reptes cal plantejar també qüestions de caràcter més ideològic, com són els que es deriven de la Societat de la Informació. La mundialització de la informació és un fet i cal trobar les respostes adequades, que també hauran de ser a nivell internacional.

Mitjans públics i serveis centren les primeres passes de la CSP

Tots els membres de la Confederació de Sindicats de Periodistes coincideixen en la crítica al Conveni de Premsa

FD

La Confederació de Sindicats de Periodistes (CSP) ja està en marxa malgrat que encara no s'han solucionat tots els termes legals per aconseguir la legalització definitiva. Ara, l'organització ja funciona i com a mostra us exposem una sèrie d'accions que ja s'han dut a terme per definir el nostre espai en l'organització dels periodistes de tot l'Estat.

La Confederació és membre del Fòrum d'Organitzacions de Periodistes. L'SPC, que era membre fundador del Fòrum, un cop complert el seu paper mentre era l'única organització sindical de periodistes a l'Estat, ha deixat aquest espai a la CSP, ja que per mandat estatutari li correspon la representació en els fóruns estatals dels sindicats adherits.

Hotels i asseguradores

La Confederació ja ha començat també a oferir serveis als afiliats dels Sindicats que en formen part i s'està treballant per poder anar ampliant l'oferta de serveis en el conjunt de la CSP. En aquest sentit s'està gestionant la manera de donar cobertura estatal als serveis propis que cadascú dona actualment només a la seva afiliació. És evident que tenir més de 1.600 membres ha de facilitar la tasca d'obtenció d'avantatges i descomptes de diferent tipus. En aquests moments, per exemple, la Confederació ja té diferents ofertes de cadenes hoteleres, de turisme rural i de comerços i s'està negociant un conveni amb una empresa d'assegurances d'assistència mèdica.

Una iniciativa important de la CSP ha estat la primera trobada de professionals dels mitjans públics organitzada, juntament amb el Col·legi de Periodistes de Catalunya, el 26 d'octubre passat a Barcelona. La trobada va comptar amb destacats ponents i la participació de periodistes dels mitjans públics de gairebé tot l'Estat espanyol preocupats per la situació de dependència governamental d'aquestes empreses. També van assistir-

Una de les primeres iniciatives ha estat el debat sobre Mitjans Públics celebrat a Barcelona

hi delegacions dels cinc sindicats adherits. A part de la transcendència de l'acte i del seu significat, que ja s'explica en una altre espai d'aquesta edició de *Fil Directe* (més

JOAN PUIG

Congrés de la Confederació de Sindicats de Periodistes, al mes de maig passat

informació a pàgina 3 i 4), també ha servit perquè la CSP fes evident la seva vocació de treballar en col·laboració amb totes les organitzacions de periodistes en defensa de la professió.

També voldríem destacar la feina feta en acció sindical en

Companys de diferents punts de l'Estat espanyol s'han dirigit a la CSP buscant suport i informació

aquest poc temps de presència de la CSP en el panorama sindical. La tasca de la Confederació ha transcendit fora de les autonomies i dels sindicats adherits. Només un

exemple: companys de mitjans de Múrcia i València han acudit a la Confederació per buscar assessorament per resoldre diferents conflictes en les seves empreses. Aquestes inquietuds, per descomptat, van ser ateses en la mida de les nostres possibilitats.

Una de les primeres accions de la CSP ha estat fer una ràpida, però no lleugera, interpretació del Conveni de Premsa Diària firmat l'últim dia de juny d'enguany pels sindicats generalistes. Hem denunciat (vegeu pàgina 5) davant la professió els continguts perjudicials que contempla i l'escassa responsabilitat d'aquelles persones que van actuar, només per rigor de la llei, com a representants dels periodistes. Des de la CSP s'interpreta que aquest conveni, com el que ja va ser pactat anteriorment per al sector de Premsa

no Diària, és un clar incompliment dels compromisos adquirits per CCOO i UGT a la Convenció de Valladolid. La Confederació també denuncia la falta de capacitat d'aquestes organitzacions per interpretar la realitat de la nostra professió. La firma d'aquest conveni evidencia un cop més que la resposta als problemes dels periodistes només pot venir de la nostra lluita i des de l'acció de les organitzacions que legítimament ens representen.

Per poder avançar en aquests aspectes i dissenyar futures accions, els membres del Consell Executiu Confederat de la CSP van tenir una trobada a Barcelona el 27 d'octubre i en la qual també van participar els secretaris generals de cada Sindicat. Les resolucions d'aquesta trobada les trobareu en el complement inferior d'aquesta informació.

La informació interna, la clau de l'èxit de la Confederació

L'impuls d'una xarxa interna d'informació sobre temes professionals i laborals és un dels objectius principals que s'ha marcat el Consell Executiu Confederat. L'objectiu d'aquesta iniciativa és dotar-se d'un sistema de comunicació àgil i dinàmic per intentar que la professió, entesa de la manera més àmplia possible, disposi d'un canal d'informació propi pugui accedir a tot el que passa al voltant del sector. L'optimització de l'ús de les noves tecnologies a l'abast dels nostres Sindicats serà l'eix de l'actuació. L'impuls d'una pàgina web a nivell confederal serà una de les primeres iniciatives.

La direcció confederal es va reunir el 27 d'octubre passat a Barcelona, coincidint amb la trobada estatal sobre Mitjans Públics. A la sessió es van confirmar els càrrecs dels diferents responsables i també es va aprovar el reglament de funcionament intern. Així, el secretari general és Enric Bastardes (SPC), la vicesecre-

tària general és Elisa Garcia (SPM), el secretari de Finances és Ramon Espuny (SPC); Comunicació, Agustín Yanel (SPM); Organització, Dardo Gómez (SPC); Televisió, Francisco Terron (SPA); Ràdio, Guillermo Polo (SPA), Premsa, Marisa Goñi (SPIB); Col·laboradors i Gabinet de premsa, Jairo Morga (SPIR); Serveis, Juana Ibarra (SPC); i Programes, Andreu Manresa (SPIB). Aquest organisme es reunirà tres vegades l'any, però hi haurà un Comitè Permanent que farà un seguiment constant de les activitats a desenvolupar.

Una altra resolució de la reunió de la direcció de la CSP va ser la d'adherir-se a la proposta de considerar l'any 2002 com "l'any de la democràcia als mitjans públics", siguin televisions, ràdios o agències i siguin estatals, autonòmics o locals. Finalment es va donar detall de diverses iniciatives en d'altres punts de l'Estat que podrien confluïr en nous Sindicats.

Els Sindicat de Periodistes d'Andalusia, tercera força a RTVA

El Sindicat de Periodistes d'Andalusia (SPA) s'ha convertit en la quarta força sindical a Ràdio Televisió d'Andalusia (RTVA). L'SPA ha obtingut quatre delegats, per darrere de CCOO (20), UGT (17) i la CGT (9), en la primera ocasió que es presentava en aquesta empresa a uns comicis electorals, que van tenir lloc el 19 d'octubre passat i han suposat també tenir un representant en el comitè Intercentres. Els quatre delegats de l'SPA són del centre de Sevilla, on hi ha 21 dels 50 membres totals del comitè d'empresa.

Aquests resultats cal considerar-los força positius donat que l'SPA és encara un Sindicat molt jove que encara ha de culminar el seu procés de consolidació territorial a Andalusia. L'SPA ja és plenament operatiu a Sevilla, Màlaga i Granada mentre que a la resta de províncies està en fase d'implantació. Els resultats a Sevilla reforcen aquesta tesi ja que en aquest centre hem estat la tercera força votada i s'ha estat molt a prop de forces sindicals amb un bagatge molt més important. Tot i així, a llocs com Xerez i Jaen, s'ha estat a punt d'obtenir representació, amb diferències de vot mínimes. El major pes de l'SPA, òbviament, és a les redaccions de la televisió i, sobretot, la ràdio autonòmica.

L'SPA considera una victòria "haver aconseguit veu i vot en totes les estructures sindicals de l'empresa en la nostra primera cita electoral". L'anàlisi dels nostres col·legues andalusos conclou que "constatem que és possible consolidar a mig termini el projecte que representa l'SPA".

L'SPIB obté els primers delegats a 'Diario de Mallorca'

El Sindicat de Periodistes de les Illes Balears (SPIB) ha guanyat les eleccions a *Diario de Mallorca*, amb cinc delegats, que són els primers que obté a la Comunitat Autònoma balear. L'altra força sindical que va presentar una candidatura, CCOO, en va aconseguir quatre. El procés electoral s'ha desenvolupat en un clima de confrontació sindical ja que la formació que fins ara ostentava la totalitat de la representació dels treballadors, CCOO, no feia les gestions administratives necessàries per renovar un comitè que havia acabat el seu mandat el mes de novembre passat. Per això, els treballadors del rotatiu es van veure obligats a fer una recollida de firmes per convocar una assemblea que donés el tret de sortida a les eleccions sindicals. Tot i això, CCOO va impugnar, sense resultats positius per a ells, el procés electoral. L'SPIB considera que aquesta actitud de CCOO ha provocat "indefensió laboral". Una de les primeres decisions del nou comitè ha estat la constitució de la comissió d'Higiene i Seguretat.

La darrera pàgina de la història de 'Nou Diari'?

Els treballadors cobren ara de l'ONCE una part del deute corresponent a la hipoteca del local

F.D.

La història de *Diari de Barcelona/Nou Diari* -edició de Barcelona- acaba d'escriure presumptament la seva darrera pàgina. Els treballadors del rotatiu enterrat entre l'ONCE i els germans Dalmau s'han vist sorpresos en els darrers dies per la trucada de l'advocat que s'ha ocupat del cas, citant-los a cobrar una quantitat de diners determinada en concepte dels deutes laborals que hi havia pendents des del tancament del diari.

Es tracta de la part que correspon a la hipoteca del

L'ONCE es cobra ara el préstec hipotecari que va donar el 1987 a Publicacions de Barcelona

local, al carrer Tamarit número 155 de Barcelona, de la qual era titular l'ONCE, un dels accionistes inicials del vell Brusi.

Quan hi ha reclamacions sobre la propietat d'un local

Les dependències del 'Diari de Barcelona' quan el diari va tancar ara fa quasi vuit anys

per satisfer les indemnitzacions dictades pel jutjat, la legislació assenyala que les hipoteques tenen preferència sobre les reclamacions dels treballadors però que el seu titular ha d'abonar als afectats els 30 últims dies de salari.

En el moment del llançament del *Diari de Barcelona* en català, l'any 1987, l'organització de cecs va concedir un

préstec hipotecari a l'empresa editora del rotatiu que fins ara encara no havia executat.

L'ONCE, seguint la tradicional relació d'amistat que va mostrar amb els treballadors del *Nou Diari* al llarg de tot el conflicte, ha fet tot el possible per endarrerir aquest pagament obligat per la llei. Finalment, gairebé vuit anys després del tancament del

diari, el 24 de gener de 1994, és possible que el *Nou Diari* ja pugui descansar en pau. Només els advocats que segueixen rasant en el jutjat d'Execucions si poden treure alguna pela més d'algun lloc, poden mantenir l'agonia. Esperem, doncs, poder seguir informant al respecte perquè això significaria que el deute seguiria baixant.

'La Vanguardia' posa en marxa el seu procés lectoral

El diari *La Vanguardia* ha començat el procés electoral per escollir nou comitè d'empresa després que, per part de l'Unió Sindical Obrera de Catalunya, es presentés la documentació pertinent al departament de Treball. El comitè està compost per 21 membres que, fins ara, formaven part d'una candidatura independent. En el moment de tancar aquesta edició de *Fil Directe*, el Sindicat estava gestionant la preparació d'una candidatura pròpia en el rotatiu del carrer Pelai.

Els reptes principals als quals s'enfrontarà el comitè que sigui escollit són el de l'externalització de les pensions i els drets d'autor. Aquesta qüestió també ha estat una de les que més va endarrerir l'acord de l'Estatut de Redacció (més informació a pàgina 4) i que a *La Vanguardia* està agafant molta volada donada les diverses inversions multimèdia que està fent el grup Godó.

El Sindicat de Periodistes de Catalunya ja va tenir una presència notable en el conflicte que van protagonitzar mesos enrera el col·lectiu de fotògrafs per la regularització de la seva situació laboral, tal com també es va fer en un altre dels rotatius del grup, *Mundo Deportivo*. Aquesta actuació va permetre posar en plantilla un bon nombre que en aquell moment estaven sense contracte tot i formar part, en la pràctica, de la plantilla.

Onda Rambla tanca la programació convencional del cap de setmana

F. D.

Les cadenes d'emissores d'Onda Rambla, propietat del periodista Luis del Olmo, han suprimit la programació del cap de setmana que a partir d'ara serà subministrada per una màquina emissora de música sense cap tipus de presència humana. L'empresa ha argumentat davant dels treballadors que es tractava d'una reducció puntual de despeses, cosa que no ha estat acceptada pel col·lectiu afectat. Tot fa pensar que es tracta d'una estratègia empresarial no basada en dificultats passatgeres de tresoreria.

Luis del Olmo té actualment l'explotació d'Onda Cero a Catalunya però des de fa un temps disposa d'una freqüència pròpia que és la de l'antiga Ràdio Espanya. Onda Cero

El propietari de les emissores d'Onda Rambla, Luis del Olmo

continua necessitant Luis del Olmo i el seu programa "Protagonistas" però ja no requereix la xarxa d'emissores d'Onda Rambla per fer arribar els seus programes a Catalunya. Onda Rambla té en l'actualitat set emissores a Catalunya.

Aquesta nova situació afectarà directament mitja dotzena de persones que estaven en plantilla i un nombre elevat de col·laboradors, alguns d'ells sense cobrar. Com que els treballadors en plantilla estaven donats d'alta amb contractes per programa, el resultat és que tot i portar entre tres i quatre anys en plantilla, se'n van al carrer o mantenint col·laboracions en altres programes de la casa.

El que més ha molestat als professionals d'Onda Rambla

és el concepte del que es farà a partir d'ara.

La programació des de les sis del matí de dilluns a les sis del matí del dissabte serà totalment convencional mentre que la difossa les 48 hores del cap de setmana serà una màquina vomitant música constantment i sense cap altre veu que l'emissió de falques pregravades.

Una màquina emetrà música de manera ininterrompuda des de les sis del matí de dissabte fins a les sis del matí de dilluns

Els treballadors de l'emissora temen que en els pròxims mesos la màquina musical no acabi treballant encara més hores.

AGUA MINERAL NATURAL

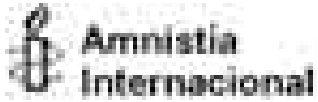
Manantial en Guissona
Lleida

L'Associació per l'Agua Mineral Natural de Catalunya té el seu domicili a l'edifici de l'Agua Mineral Natural de Guissona, Lleida.

El combat per la llibertat d'expressió no té fronteres

Rússia, Tadjikistan, Sudan, Guinea Bissau i Nepal, entre els que persegueixen periodistes molestos al governs de torn

El planeta ha entrat en una voràgine que l'està portant cap a una restricció de llibertats, entre les quals hi ha la d'expressió. Tot val per combatre "el maligne" -segons l'expressió utilitzada pel president nord-americà, George Bush. Però aquesta situació global que afecta el conjunt de la professió arreu del món i a la qual s'hauria de donar una resposta unànime dels informadors, no pot amagar que segueix havent-hi situacions individuals que afecten periodistes que en el seu país de residència intenten explicar la realitat que els envolta.

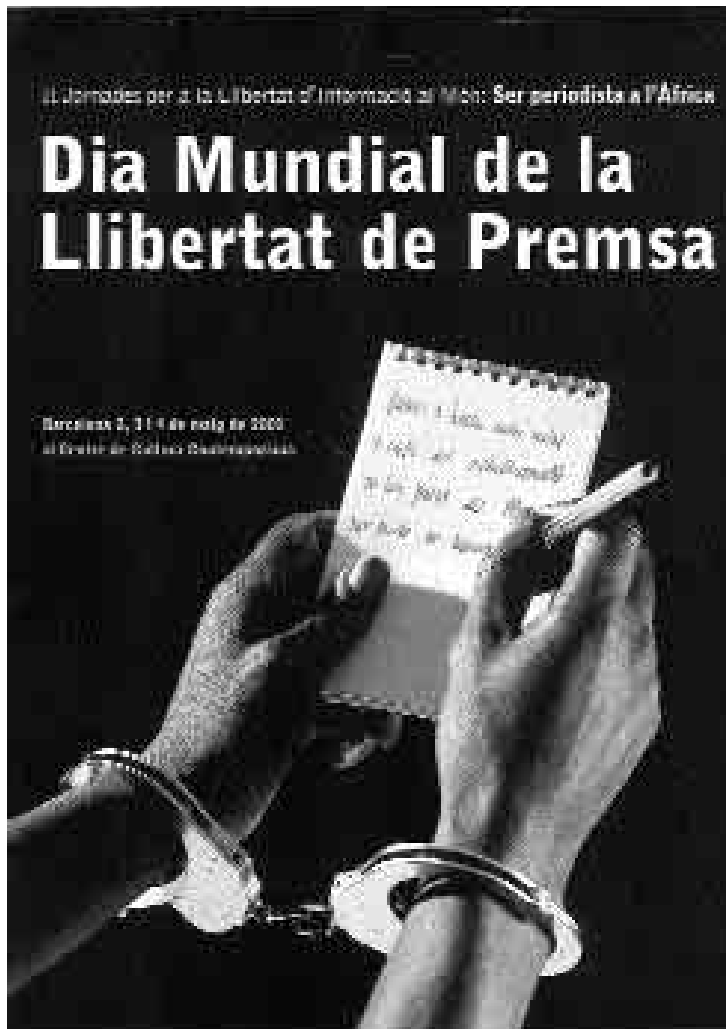
Com és sabut, l'SPC col.labora amb Amnistia Internacional a difondre els

Grigori Pasko ha explicat els abocaments nuclears de la marina russa

casos de persecució que li arriben i que afecten explícitament els periodistes. Aquesta pàgina és la que *Fil Directe* destina de manera habitual a fer-se ressò del combat arreu del món per defensar la llibertat d'expressió dels periodistes i el dret a la informació de la ciutadania. A continuació detallam els darrers casos que ens han arribat i que afecten països tan dispars com Rússia, Tadjikistan, Guinea Bissau, Nepal o Sudan. Com és habitual en aquest tipus de denúncies que fa Amnistia Internacional, hi ha la possibilitat de dirigir-se als governs dels països respectius demanant la llibertat per als companys i companyes perseguits. Les dades les podeu demanar a la secretaria del Sindicat.

Olga Kitova
47 anys
Rússia

Amnistia Internacional mostra la preocupació per la persecució de què és objecte aquesta periodista pels seus articles denunciant la corrupció oficial. Kitova treballa per al diari *Belgorodskaya Pravda* i és diputada del Parlament regional de Belgorod. Ha estat detingu-

Cartell de les jornades sobre la llibertat d'expressió celebrades a Barcelona. D'aquest encontre ha sortit la iniciativa d'impulsar una coordinadora que agrupi les ONG's de periodistes que treballen en aquest àmbit

da en diverses ocasions i degut als seus problemes de salut, podria patir greus danys si torna a ser detinguda i aïllada.

Grigory Pasko
Rússia

Pasko serà jutjat per haver explicat en un article que la marina russa ha abocat il·legalment residus nuclears a la costa de Vladivostok i per haver informat dels perills que aquests suposen per a la salut de les persones. Des d'Amnistia Internacional s'ha demanat reiteradament la suspensió del judici.

Dodojon Atovulloyev
46 anys
Tadjikistan

La policia russa va detenir Atovulloyev, un conegut crític del Govern del Tadjikistan, el 5 de juliol passat, quan feia escala a Moscou dirigint-se cap a l'Uzbekistan, procedent d'Alemanya. Va ser detingut a petició de les autoritats tadjiques. Atovulloyev és redactor en cap del diari tadjico *Charogi Ruz*

(Llum del dia) que es publica a l'estranger. Ha acusat freqüentment alts càrrecs del seu Govern de corrupció, nepotisme i implicació en operacions de narcotràfic. Està acusat de "difamar públicament el president de Tadjikistan a través dels mitjans de comunicació" i "d'instigar l'enemistat nacional,

Atovulloyev, del Tadjikistan, ha denunciat la corrupció de dirigents del país

racial o religiosa". Els seus simpatitzants asseguren que l'origen d'aquesta persecució està en dos articles publicats per Atovulloyev amb el títol de "perquè les autotitats tayiques no fan la devolució fiscal" i un altre en el qual acusava el president de la cambra alta i alcalde de Dushanbé, capital del Tadjikistan, Mkhmadsaid Ubaidulloyev, de ser un *capo* del narcotràfic. La devolució força-

Periodistes en defensa de la llibertat d'expressió

Diverses ONGs de periodistes ultimem la creació de la Coordinadora per la Llibertat d'Expressió, que neix amb l'objectiu de lluitar per aquest dret fonamental arreu del món. En l'impuls d'aquesta iniciativa hi participen les associacions com Món, Acció Premsa, Si-com, Index on Censorship, la comissió de Solidaritat del Col·legi de Periodistes de Catalunya i l'Associació de Dones Periodistes. Altres entitats professionals, entre les quals hi ha el Sindicat de Periodistes de Catalunya, estan en contacte amb els promotors d'aquesta Coordinadora per incorporar-s'hi més endavant.

Aquesta iniciativa és resultat dels debats realitzats en els darrers anys amb ocasió del Dia Internacional de la Llibertat d'Expressió, el 3 de maig. Els promotors entenen que hi ha molts llocs on hi ha excessives dificultats per fer ús d'aquest dret fonamental, tant en països amb règim polític dictatorial, com a occident, en estats formalment democràtics però on per raons polítiques i econòmiques les llibertats estan en retrocés.

La Coordinadora vol fer la seva presentació pública les properes setmanes en un debat sobre "guerra i premsa" en el qual es vol posar sobre la taula el paper dels mitjans de comunicació en conflictes bèl·lics com el que té en l'Afganistan el seu escenari principal. Altres objectius que es proposen els impulsors d'aquesta entitat és el de donar suport a les iniciatives comunicacionals en països on els recursos per impulsar-los són escassos i el de donar cobertura als possibles exiliats a causa de la llibertat d'expressió.

Cartell de les jornades sobre la llibertat d'expressió celebrades a Barcelona. D'aquest encontre ha sortit la iniciativa d'impulsar una coordinadora que agrupi les ONG's de periodistes que treballen en aquest àmbit

de Dodojon Atovulloyev és una violació dels drets internacionals reconeguts a la Convenció de Nacions Unides contra la Tortura.

Joao de Barros i altres
Guinea Bissau

Amnistia Internacional ha presentat un informe en el qual s'aporten dades sobre l'atac sostingut a la llibertat d'expressió a Guinea Bissau. El darrer cas ha estat el de Joao de Barros, propietari del *Diário de Bissau*, detingut en el seu domicili acusat de publicar un article en el qual es criticava la corrupció i el mal ús dels fons públics realitzat per part del Govern. El fotògraf Athizar Mendes també ha estat detingut així com altres professionals responsables d'informacions crítiques amb alts càrrecs guineans.

Yubaraj Ghimirey, Binod Raj Gyawali i Kailash Sirohiya
Nepal

Els tres periodistes, redactor en cap, director i director executiu

respectivament del diari nepalí *Kantipur*, van ser detinguts i posteriorment posat en llibertat a l'espera de judici, per haver publicat en el rotatiu un article en el qual s'asegurava que l'assassinat de la família real nepalí era resultat d'una conspiració política.

Faisal el Bagir Mohamed
Sudan

Aquest destacat periodista i defensor dels drets humans del Sudan va ser alliberat el 26 de juny passat després de la campanya internacional endegada per Amnistia Internacional, que agraeix a totes les persones que van enviar crides a les autoritats sudaneses en favor de la llibertat del periodista. Tot això, els seus béns amb els quals exercia la professió encara no li han estat retornats.

Per a més informació

Amnistia Internacional Catalunya
Alfons XII, 19-21, pral. 08006
Barcelona Tel: 93 2093536
<http://www.ai-cat.org>
amnistia@ai-cat.org

COOPERATIVA AGRÍCOLA I CAIXA AGRÀRIA DE L'ARBOÇ, SCCI

VINOS Y CAVAS

PUPITRE

AVINGUDA VERDAGUER, 8
43700 L'ARBOÇ (TARRAGONA)

Tel. 977000000 - 977000001 Fax. 977000002

Joan Manuel Tresserras, conseller del CAC i professor de la Universitat Autònoma de Barcelona

"La llei de l'audiovisual és el més urgent"

Ve de la primera pàgina

L'ambient que hi ha no és en aquests moments el millor per intentar forçar canvis a la direcció de la Corporació, encara que no tinc fonts privilegiades, és purament una impressió.

— **Després d'haver perdut el consens al Parlament, no creu que la proposta de l'SPC i del Col·legi de Periodistes perquè el director general de la CCRTV sigui escollit pel CAC es revaloritza?**

— És cert que aquesta proposta és molt correcta però també ho és que no sigui precisament així. Una de les funcions del CAC és exercir una certa vigilància i control sobre la Corporació i això vol dir sobre l'actuació del director general. És a dir, d'alguna manera estàs controlant una persona des del moment que t'has compromès a escollir-la i això pot rebaijar una mica la intensitat de la vigilància. Per això mateix, que el CAC no triï el director general pot ser una garantia per al mateix CAC. En tot cas crec que el CAC sí que hauria de tenir algun paper en el procés de la tria però també crec que ha de ser el govern, després d'escoltar el Parlament, el que ha de triar la persona més idònia per al càrrec. Hi ha tot un conjunt de fórmules que ens permetrien garantir l'esperit de la proposta del Sindicat, és a dir, evitar que el nomenament del director general fos un simple acte de l'Executiu que, en el millor dels casos, dona una aparença de dependència política directa.

La meua impressió és que un dels problemes és que s'ha canviat l'ordre lògic del que havia estat una bona seqüència d'aprovació de lleis. De fet, després del debat parlamentari del 99 es va acordar tirar endavant tres lleis o modificacions de llei; la del CAC, que es va resoldre; la llei de reforma de la Corporació i la llei de l'Audiovisual de Catalunya. D'aquestes, la més important, amb diferència, és la darrera, perquè el marc legal està tan debilitat, han passat tantes coses en els últims anys, que és molt difícil organitzar el sector. Seria ideal fer un gran debat al Parlament sobre el model de l'audiovisual a Catalunya, i plasmar el consens obtingut en la llei de l'Audiovisual

— **La incertesa de les properes eleccions a Catalunya, pot afavorir aquest consens?**

— Crec que, efectivament, és una bona oportunitat perquè els partits s'adonin que la millor garantia per a ells és que la Corporació els sigui satisfactòria, tant si perden com si guanyen. No poden fer una llei a partir del càlcul que perdran o que guanyaran. És l'ocasió de fer la BBC, per intentar deixar la Corporació organitzada de manera que la inde-

IVAN G. COSTA

Joan Manuel Tresserras, membre del CAC

pendència professional quedi garantida.

— **La gran paradoxa és que els professionals dels mitjans públics demanen als polítics una nova estructura dels mitjans que deixi els fora del control dels polítics.**

— Ells fan una lectura simple de la situació perquè si tu formes part d'un grup polític que construeix tota una teoria del control dels mitjans, els professionals ho saben, i això provoca un rebuig del professional que, tard o d'hora, acaba transmetent-ho a la informació. Els espectadors se n'adonen, quan un mitjà està molt controlat políticament i també es generen cultures professionals de reacció si els periodistes se senten molt pressionats. Els mitjans públics són el gran reducte de la llibertat d'expressió i de la llibertat de consciència professional i per això mateix haurien d'extremar la seva cautela i això els donaria un gran prestigi. Que els mitjans públics competeixin entre ells és dramàtic i és el que debilita el paper del sistema públic.

— **En la ponència de la CCRTV davant la polarització dels**

projectes entre CIU i PP i PSC/IC-V, sembla que ERC vol mantenir l'equidistància. Pot ser que ERC tingui la tendència a primar uns mitjans catalans per sobre de la seva democratització?

— El document de Convergència apareix perquè s'estaven cobrint uns terminis en el moment que nosaltres estàvem acabant d'elaborar el document de servei públic. Aleshores, el document del socialisme surt una mica després de l'aparició del CAC i ERC anava a elaborar el seu document i, per evitar guerres de papers, i amb bon criteri, va decidir que el punt de partida hauria de ser el document del CAC. De la proposta del CAC voldria destacar la rellevància del paper del Parlament, que faria periòdicament un gran debat sobre l'audiovisual i d'on sortirien les línies mestres de la política catalana en aquest àmbit. D'això en dèiem el mandat marc. Un mandat que fixaria les prioritats educatives, les prioritats en valors, les inversions... i un conjunt de línies de força de la gran política unitària de Parlament i de país en

l'àmbit de l'audiovisual. Amb aquestes línies mestres s'hauria de fer un contracte programa amb cada mitjà de comunicació. La llei de l'audiovisual és la més important perquè serà la que durant uns quants anys fixarà el marc de desenvolupament de la televisió digital, la televisió local...

— **Quina és l'actuació del CAC per estendre per l'Estat Espanyol autoritats audiovisuals veritablement independents i amb capacitat sancionadora i criteris de professionalitat i competència?**

— Hi ha hagut diferents intervencions, com la presentació del CAC a Madrid amb una certa mobilització de recursos i repercussió mediàtica. En un segon nivell també hem rebut visites a la taula de memòria d'una comissió gestora amb gent de tots els partits polítics representats a les Corts Valencianes, una delegació del govern basc, representants del parlament de Navarra, d'Andalusia i Galícia. Nosaltres creiem que a les comunitats autònomes que tenen televisions s'hauria de promoure l'aparició d'organismes semblants al CAC i en la mesura que fos possible nosaltres intentaríem impulsar una coordinadora de consens de l'audiovisual per crear una mena de federació estable que ens agradaria que fos a Barcelona i que ja hem comentat amb la Comisión Nacional de Telecomunicaciones, i no hi mostren cap inconvenient

— **Els partits polítics no tenen una política molt clara pel sector i encara que volguessin pressionar els membres del CAC, que per cert ells van proposar, no hi ha unes instruccions clares i això permet als membres del CAC adoptar una actitud molt institucional.**

— Tots els membres del CAC creiem que hi ha en el sector de l'audiovisual unes urgències de política nacional i d'interès nacional que estan per sobre de qualsevol interès de partit. De vegades tenim la sensació que hi ha més llibertat per pensar solucions per això a aquí que no pas en altres àmbits quan la política del dia a dia de vegades aconsella petits pactes o negocis que ho desvirtuen tot. I a nosaltres la llei ens protegeix molt perquè la garantia d'independència ha anat molt bé, la relació amb el Parlament ha estat magnífica. Hem tingut unes condicions de treball molt bones i per això estem obligats a respondre.

— **Com veus el paper dels mitjans audiovisuals davant la guerra contra l'Afganistan?**

— Crec que s'ha fet un gran esforç. En general la resposta ha estat d'un nivell estimable, amb una gran capacitat de reacció. La reflexió sobre aquesta guerra ja s'ha fet des del primer dia i crec que els corrents crítics també han trobat un espai per dir-hi la seva. Però també s'han comès errors, s'han passat imatges sense contrastar, cosa que es pot entendre per la situació de precipitació en què es treballa. Però són coses que sempre es poden corregir. El que probablement es podria fer i no es fa és no ser tant estrictes en les aparences, perquè en una situació d'emergència la televisió i la ràdio han de poder ser mitjans d'emergència i per tant, els periodistes haurien de poder expressar els seus dubtes. Els dubtes que surten durant la feina s'haurien de poder explicar perquè això, com a gremi, ens donaria credibilitat. La gent entén que el preu de la immediatesa és que no pots contrastar les coses i els teus dubtes els has de poder compartir i no intentar ocultar-los.

FIL DIRECTE
Sindicat de Periodistes
de Catalunya
Ronda Universitat, 20,
3er. 1ª.
08007 - Barcelona
Tel: 93 412 77 63
Fax: 93 412 12 73
www.sindicat.org
spc@sindicat.org

Dipòsit legal
GI-16294

LA PUNTA

PUYAL

